

SYN ČLOVEKA ZHROMAŽDÍ SVOJICH VYVOLENÝCH ZO ŠTYROCH STRÁN SVETA

biblický komentár otca Alberta Maggi, OSM, zdroj: www.studibiblii.it, video príhovor v taliančine [TU](#)

Mk 13, 24-32

V tých dňoch, po onom súžení, slnko sa zatmie, mesiac nevydá svoj jas, hviezdy budú padať z neba a nebeské mocnosti sa budú chvieť. Vtedy uvidia Syna človeka prichádzať na oblakoch s veľkou mocou a slávou. On pošle anjelov a zhromaždí svojich vyvolených zo štyroch strán sveta, od kraja zeme až po kraj neba.

Od figovníka sa naučte podobenstvo. Keď jeho ratolesť mladne a vyháňa lístie, viete, že je blízko leto. Tak aj vy, až uvidíte, že sa toto deje, vedzte, že je blízko, pred dvermi. Veru, hovorím vám: Nepominie sa toto pokolenie, kým sa to všetko nestane. Nebo a zem sa pominú, ale moje slová sa nepominú. Ale o tom dni a o tej hodine nevie nik, ani anjeli v nebi, ani Syn, iba Otec.

13. kapitola Markovho evanjelia je extrémne zložitá. Evanjelista je si toho natoľko vedomý, že v 14. verši píše “kto číta”, čiže čitateľ, “nech pochopí”.

Pokúsme sa teda pochopiť to, čo nám evanjelista odovzdáva. “**V tých dňoch, po onom súžení...**” súžením bolo zničenie chrámu a Jeruzalema, ktoré Ježiš predpovedal. Ježiš sa tu inšpiruje slovami prorokov, zvlášť prorokom Izaiášom, a používa jazykový štýl prorokov o páde utláčateľských režimov.

Ježiš vraví: “**Slnko sa zatmie, mesiac nevydá svoj jas**”. Slnko a mesiac boli vo vtedajšej kultúre božstvami, ku ktorým sa utiekali pohanské národy. Pohanské božstvá teda stratia svoj žiar. Prečo? Ježiš predtým povedal: “Je potrebné, aby evanjelium, dobrá novina, bola ohlasovaná všetkým”¹. Proces oslobodenia, ktorý začal pádom Jeruzalema, začína teda prinášať ovocie. Ohlasovanie dobrej noviny, ktorá odráža svetlo, žiar pravého Boha, zatienuje všetky falošné božstvá.

A hľa účinky: “**Hviezdy budú padať z neba**”. Čo sú tieto “hviezdy”? V tej dobe, všetci čo boli pri moci, kráľ, cisár, faraón, sa považovali za božstvá, a preto metaforicky sídlili na nebesiach, boli považovaní za hviezdy.

Preto Ježiš prostredníctvom evanjelistu hovorí, že všetky tie režimy, všetci tí mocnári, ktorí si zakladajú vlastnú moc na falošných božstvách, vo svetle posolstva Ježišovho evanjelia, tieto falošné božstvá stratia svoju žiaru a aj tieto hviezdy začnú padať jedna po druhej.

Tu sa Ježiš vzťahuje na proroctvo proroka Izaiáša proti Babylonskej ríši, v ktorom prorok proti kráľovi Babylona hovorí: “Ako si padla z neba, žiarivá zornička! V srdci si si hovoril: ‘Do nebies vystúpim’, lenže do podsvetia si zvrhnutý”².

¹ Mk 13, 10

² Iz 14, 12

Pozitívnym účinkom ohlasovania Ježišovej dobrej noviny je teda to, že všetky štruktúry moci, všetky režimy založené na moci, budú zvrhnuté, aby mohol byť človek slobodný.

“Nebeské mocnosti sa budú chviť”. Na nebesiach, podľa evanjelistu, je Otec, Syn Človeka a anjeli. Mocnosti sú moci, ktoré si nárokujú na božský stav, a začínajú sa otriasať.

Ježiš teda ubezpečuje: **“Vtedy uvidia”**. Ježiš nehovorí “uvidíte” ale “uvidia”. Kto uvidí? Mocnári, ktorí spadnú zo svojho trónu. **“Syna človeka prichádzať na oblakoch”**. Oblaky označujú božský stav. **“S veľkou mocou a slávou”**. V okamihu, keď sa mocnosti začnú triasť, hviezdy začnú padať, zjaví sa moc a sláva Syna Človeka.

A Ježiš dodáva, že **“On pošle anjelov”**, čiže tých, ktorí mu pomohli realizovať jeho dielo, **“a zhromaždí svojich vyvolených”**. Pád prenasledovateľov bude víťazstvom prenasledovaných. **“Zo štyroch strán sveta, od kraja zeme až po kraj neba”**. To všetko sa stane pre nový začiatok.

Ježiš potom pokračuje: **“Od figovníka”**... figovník sa už v tomto evanjeliu objavil ako obraz chrámu, náboženskej inštitúcie, ktorá je len samý lesk a žiadne ovocie, samé listy a žiadne plody³. **“Sa naučte podobenstvo”**. Je to zvláštne podobenstvo, mohli by sme ho označiť ako podobenstvo s veľkým P. A čo je to za podobenstvo? To, ktoré Ježiš ohlásil proti náboženskej inštitúcii, proti veľkňazom, podobenstvo o vinohradníkoch vrahoch, ktorým Boh odníme vinohrad⁴.

“Keď jeho ratolesť mladne a vyháňa lístie, viete, že je blízko leto. Tak aj vy”... Ježiš sa teda obracia na svoje spoločenstvo... **“až uvidíte, že sa toto deje, vedzte, že je blízko, pred dvermi”**. Čo je nablízku? Čo je pred dvermi? Božie kráľovstvo. V okamihu, keď sa rúca Jeruzalem a chrám, táto veľká prekážka pre ohlasovanie dobrej noviny aj pohanom, v okamihu, keď ohlasovaním dobrej noviny začnú padať všetky mocnosti založené na utláčaní a zneužívaní človeka, vtedy má začiatok Božie kráľovstvo.

Ježiš uisťuje: **“Veru, hovorím vám: Nepominie sa toto pokolenie, kým sa to všetko nestane”**. Vieme, že skaza Jeruzalema nastane v roku 70. Zničenie Jeruzalema umožní vstup pohanov do Božieho kráľovstva. **“Nebo a zem sa pomínú”**, čiže všetko pominie, **“ale moje slová sa nepominú”**. Absolútna istota, že ak spoločenstvo ohlasuje a žije Ježišovu dobrú novinu, každý nespravodlivý systém, každý utláčateľský systém bude porazený, pretože všetci mocnári, všetky režimy, majú nohy z hliny a skôr či neskôr sú odsúdení na pád.

Tento úryvok potom končí obrazom veľkej dôvery. **“Ale o tom dni”**, je to deň Ježišovej smrti, **“a o tej hodine”**, hodine prenasledovania a smrti jeho učeníkov, **“nevie nik, ani anjeli v nebi, ani Syn, iba Otec”**.

Čo nám tým chce Ježiš povedať? Nie je dôležité vedieť kedy sa to stane, ale že je to všetko v Otcových rukách. Táto stránka sa teda uzatvára pozvaním k plnej dôvere voči Otcovmu konaniu. Je to teda plne pozitívny príbeh, a určite nechce ľudí vystrašiť, ale skôr oslobodiť ich, ale najmä je to príbeh, ktorý chce byť povzbudením pre malé spoločenstvo veriacich, ktoré je bezmocné voči veľkým režimom, ktoré ovládajú svet.

Preklad: Zuzana Černá

³ Mk 11, 12

⁴ Mk 12, 1-11